programma

In de Gloria

met het Gloria van Vivaldi en hoogtepunten uit ons repertoire

met medewerking van

Dordrechts Kamerorkest
Eelco Kooiker - continuo
KLIMT Ensemble

dirigent
Arjan van Baest

Zondag 8 november 2026
Grote Kerk
's-Hertogenbosch

's-Hertogenbosch' Vocaal Ensemble

SPONSORS

Dit concert wordt mede mogelijk gemaakt door financiële ondersteuning van:

Gemeente 's-Hertogenbosch
RABOClubSupport

WELKOM

HVE - in de Gloria

Bij het 25-jarig jubileum van het 's-Hertogenbosch' Vocaal Ensemble (HVE) in 1981 werd een herinneringsboekje gemaakt met als titel 'Zij konden het zingen niet laten'. Hierin lees je o.a. dat het koor in januari 1956 begon als 's-Hertogenbosch' Jongerenkoor. In 1973 werd het een ensemble. De reden van deze naamswijziging was niet de vorderende leeftijd van de leden, maar wel dat men zich wilde onderscheiden van de toen opkomende jongerenkoren in kerken.
In het boekje wilde de redactie echter niet alleen bij het verleden stilstaan en daarom wenste ze het koor een variant op de titel toe: 'Zij kunnen het zingen nooit laten'. Dat lijkt me een prima motto, waar het bestuur van HVE in 2026 zich graag bij wil aansluiten.

In de eerste periode zong het koor nagenoeg elk jaar de Johannes Passion en natuurlijk nog veel meer. Bij elke uitvoering verscheen in die tijd een recensie in het Brabants Dagblad of in de voorloper daarvan 'Het Huisgezin'. Meestal waren deze positief, zoals bijvoorbeeld in 1959. De titel alleen al was veelzeggend: "s-Hertogenbosch' Jongeren-koor gaf een concert, dat slaagde' en: 'een zeer verzorgde en meeslepende uitvoering, die niets te wensen overliet'.

Toch was er soms ook serieuze kritiek. Zo lezen we dat er in 1958 een liederenavond was met als soliste Elly Ameling. Het koor 'zong zeer goed, gedisciplineerd, ingetogen en verzorgd'. Maar we lezen ook dat het koor 'iets te weinig fond bezat door een te zwakke basgroep'.
Over een uitvoering in 1960 samen met het Filharmonisch Orkest 's-Hertogenbosch wordt vermeld: 'De mannen waren in aantal ver in de minderheid, maar hun zingen overtrof dat van de dames ver. Het moet voor de dirigent trouwens wel erg moeilijk zijn om zangeressen mee te

krijgen die zo bedeesd voor zich kijken en zo weinig acht slaan op de dirigent'.

Inmiddels zijn we 70 jaar verder en hebben we hopelijk wat bijgeleerd. We maken in ieder geval nog steeds mooie muziek onder leiding van onze zeer gewaardeerde dirigent Arjan van Baest.

Vóór de pauze zingen we een aantal van onze favoriete a capella stukken die we eerder hebben uitgevoerd. Onze koorzang wordt afgewisseld door muziek van het Klimt Ensemble en gedichten gemaakt en voorgedragen door ons oud-koorlid Peter Vos.
Na de pauze zingen we het toepasselijke Gloria van Vivaldi. Hierbij worden we begeleid door het Dordrechts Kamerorkest en Eelco Kooiker op Continuo.

In dit boekje vindt u een aantal foto's van het koor door de jaren heen. Overigens zou het motto ook kunnen zijn 'Zolang we zingen, zijn we jong' en wie hoopt dat nu niet.

In de pauze is er koffie en thee met iets lekkers. Na afloop kunt u nog een drankje kopen en met het koor proosten op de toekomst.

Wij wensen u veel plezier!

Namens het 's-Hertogenbosch' Vocaal Ensemble,

Sibo Oskam, voorzitter

Denkt u eraan het geluid van uw mobiele telefoon uit te zetten?

PROGRAMMA

Als de dag van toen	*Peter Vos*
I praise the tender flower	Gerald Finzi (1901-1956)
My love dwelt in a Northern land	Edward Elgar (1857-1934)
I choose to love you in silence	Ananda Sukarlan (1968)
Nocturne	Lili Boulanger (1893-1918)
Rimpelloos	*Peter Vos*
The Blue Bird	Charles Villiers Stanford (1852-1924)
To be sung on the water	Samuel Barber (1910-1981)
Cantique	Lili Boulanger (1893-1918)
Andante religioso	Théodore Dubois (1837-1924)
Murmelend	*Peter Vos*
Clear and gentle stream	Gerald Finzi (1901-1956)
Serenade	Edward Elgar (1857-1934)
De orgelman	Franz Schubert (1797-1828)
Oror	Alan Hovhaness (1911-2000)
Come to me	Gustav Holst (1874-1934)
Jong, zolang we zingen	*Peter Vos*
Nightingales	Gerald Finzi (1901-1956)

PAUZE

Gloria in D — Antonio Vivaldi (1678-1741)

1. Gloria in excelsis Deo - koor
2. Et in terra pax hominibus – koor
3. Laudamus te – duet voor 2 sopranen (Mieke en Christine)
4. Gratias agimus tibi - koor
5. Propter magnam gloriam tuam - koor
6. Domine Deus – sopraan
7. Domine Fili unigenite - koor
8. Domine Deus, Agnus Dei – alt (Trudy) en koor
9. Qiu tollis peccata - koor
10. Qui sedes ad dexteram Patris - alt
11. Quoniam to solus Sanctus - koor
12. Cum Sancto Spiritu - koor

INSTRUMENTALISTEN

Het **Dordrechts Kamerorkest** (DKO) is een volledig professioneel orkest dat zich al tientallen jaren specialiseert in het begeleiden van vocale ensembles – van kamerkoor tot oratorium-vereniging. De musici komen uit alle hoeken van het land, en zelfs van de wereld. De artistieke leiding zorgt voor een mooie combinatie van zeer ervaren spelers en excellente jonge professionals. Het orkest beschikt over een grote verscheidenheid aan spelers, maar heeft ook een 'harde kern' en twee vaste concertmeesters. Het ensemble is daarmee een alleskunner. Een intieme barokbezetting of de grote passies van Bach. Het Requiem van Mozart, Händel, Haydn, of liever een volle symfonische bezetting in muziek vanaf de 18e eeuw tot nu, Brahms, Rutter, Jenkins, Gjeilo. Alles wordt met veel plezier en kunde ter hand genomen, in nauw overleg met koorbesturen en dirigenten. Het DKO organiseert ook eigen concerten of verzorgt orkestrale programmering ter aanvulling van het koorconcert.

Eelco Kooiker kreeg op jonge leeftijd zijn eerste orgellessen van zijn vader. Op zijn 11e jaar maakte hij de overstap naar klavecimbel en kreeg hij les van Kya Hengstmangers. In 2001 studeerde hij af aan de Hogeschool van Utrecht in de richting fijnmechanische techniek en vervolgde hij zijn studie aan de Technische Universiteit Eindhoven waar hij in november 2005 afstudeerde. Daarnaast volgde hij orgellessen bij Ruud Huijbregts en studeerde hij klavecimbel aan het Brabants Conservatorium bij Remy Syrier. Eelco speelt regelmatig mee in (gelegenheids)ensembles en op festivals waaronder het Oude Muziek Festival Hoorn. Sinds 2019 is hij als organist verbonden aan de Agnus Dei kerk in Waalre.

Het **KLIMT Ensemble**, het **Kl**ein **I**ntiem **M**uziek **T**heater, maakt kleinkunst voor 'tussen de schuifdeuren'. Van klassiek tot musical en revue; muziek met een traan, een knipoog en een lach, maar vooral muziek vanuit het hart. In het verleden hebben de 3 KLIMT-leden vaker met elkaar gemusiceerd. Joke in het orkest, Arjan ervoor en Peter als solist. Joke en Peter werkten samen tijdens een muziekreis naar Wenen, raakten bevriend en de wens om samen in kleiner verband te musiceren werd geboren. Peter heeft vriend, pianist en arrangeur Arjan erbij betrokken om mooie arrangementen te schrijven voor kleine bezetting. Dit is hem op het lijf geschreven. Het begin van een geslaagde muzikale samenwerking.

DIRIGENT

Arjan van Baest (1969) werkt als componist, dirigent en pianist/organist in kerk, concertzaal en theater. Hij maakt deel uit van het 'Leistra en Van Baest', dat als duo en als kwintet in theaters door het hele land een programma speelt met liedjes van Harry Bannink. Met tenor Peter Vos en violiste Joke Hodes vormt Arjan het Klimt Ensemble. Voor dit ensemble schrijft hij veel arrangementen. Samen met Evert van Merode is Arjan het artistieke hart van Stichting Muziek Nu. Sinds 2019 bestaat ook Stichting Muziekwerk, bedoeld voor de realisering van muziek(theater)-projecten van Arjan; deze stichting werkt toe naar een integrale opname van de musical 'Thomas' Passie', waarvoor Arjan de muziek schreef. Verschillende composities van Arjan zijn opgenomen op cd: koorwerken op 'Pro Luce', kleinkunstliedjes op 'Lezen in bed', liturgische muziek op 'Licht en liefde' en 'Naamloze naaste', kamermuziek op 'Dromen op muziek', pianomuziek op 'Piano Works' en 'Tranquility', orgelmuziek op 'Organ Works' en liederen op teksten van Brabantse dichters op 'Frisse wind'. Al deze cd's zijn ook te vinden op Spotify en andere streamingdiensten.

Arjan studeerde compositie bij Kees Schoonenbeek, koordirectie bij Louis Buskens (cum laude) en orkestdirectie bij Arjan Tien. Aan de Universiteit van Tilburg promoveerde hij op een proefschrift over muziek, tekst en betekenis.

KOOR

Op 6 januari 1956 ging een groep jonge, enthousiaste koorzangers onder de naam 's-Hertogenbosch' Jongerenkoor van start. In 1973 werd de naam veranderd in **'s-Hertogenbosch' Vocaal Ensemble (HVE)**. De eerste dirigent was Frans van Amelsfoort. Hij werd opgevolgd door Evert van Trigt, Thieu Lax, Marc Versteeg, Wilco Brouwers, Jos Akkermans en Marc Buys. Sinds oktober 2021 is de muzikale leiding in handen van Arjan van Baest.
Het repertoire is gevarieerd. Vanouds klassiek, van grote populaire werken Bach´s Johannes Passion, de Messiah (Händel), Petite messe solennelle (Rossini) tot werken van bescheiden omvang, maar ook werken van hedendaagse componisten zoals Jenni Brandon, Elaine Hagenberg, Morton Lauridsen, Stephen Paulus en Sarah Quartel. Regelmatig worden er concerten gegeven van Renaissance tot en met hedendaags - a capella of met begeleiding. Na 70 jaar is het koor nog springlevend. Voor meer informatie zie:
www.shertogenboschvocaalensemble.nl

's-Hertogenbosch' Jongerenkoor, 1966

TOELICHTING

HVE in de Gloria

lang zullen we leven

Zeventig jaar geleden koos het 's-Hertogenbosch' Vocaal Ensemble een motto dat toen al een lichte weemoed in zich droeg: 'iuvenes dum sumus': *zolang we jong zijn*. Een motto dat bijna klinkt als een aansporing om vast te houden aan de jeugd, die zoals alles vergankelijk is. Vandaag viert het koor zijn zeventigste verjaardag. In die zeventig jaar is er veel veranderd, maar één ding is gebleven: we zingen, nog steeds. Iedere week zingen we samen tijdens de repetitie, en geregeld treden we naar buiten om te laten horen waar we ons mee bezig hebben gehouden. Muziek en zang houden ons op de been, ook als het allemaal eventjes wat tegenzit. Het is ook datgene wat ons bindt. Samen zingen, zo leert de wetenschap, is goed voor ons. Daarom veranderen we wat mij betreft het oude HVE-motto in 'iuvenes sumus dum canimus': *zolang we zingen, zijn we jong*.

Het programma van vanavond is opgebouwd rond deze gedachte. Wat vergaat er, en wat blijft doorklinken? Peter Vos, hij maakt deel uit van Klimt-ensemble en is oud-lid van het HVE, opent met een eigen gedicht dat het eerste muziekblok zal inluiden: *Als de dag van toen*. Daarna Finzi's *I praise the tender flower*, over een onuitgesproken jeugdliefde, nog dichtbij en levendig. Elgars *My love dwelt in a northern land* laat horen hoe de jaren verstrijken: dezelfde soort herinnering, maar nu op afstand, vervaagd tot een beeld in het noorden, waar dat ook mag zijn. Samen tekenen deze twee stukken de manier waarop herinneringen zich met de tijd verhouden; sommige vervagen, zoals bij Elgar, andere worden juist sterker naarmate ze verder in het verleden liggen. Het Klimt-ensemble antwoordt met Sukarlans *I choose to love you in silence*, over een liefde die bewust gekozen wordt te (be)leven in stilte, op afstand en in dromen. 'In my dreams, you have no end,' eindigt het. Boulangers *Nocturne*, voor viool en piano, laat die droom vervolgens woordloos verdergaan. Er is geen tekst meer nodig, de stilte van de nacht schildert de zinnebeelden als vanzelf.

Vervolgens het tweede gedicht van Peter: *Rimpelloos*, waarna we bewegen door Stanfords *The Blue Bird*, waarin schoonheid letterlijk voorbijvliegt over

het meer, naar Barbers *To be sung on the water*. De vergankelijkheid is hier het hoofdmotief, alles 'passeert, zoals een golf passeert'. Het Klimt-ensemble brengt daarna met Boulangers *Cantique* een moment van genade en troost, vergeving voor 'elke ziel die weent'. Dubois' *Andante religioso* verlengt die troost zonder woorden.

Murmelend is de titel van het derde gedicht. Vervolgens keert Finzi's *Clear and gentle stream* terug naar de jeugdherinnering, nu als een beek die niet meer teruggevonden wordt zoals ze ooit was. Elgars *Serenade* laat de nacht vallen: 'Rest on, and do not wake, dear Love', en dat brengt ons van de herinnering overdag naar de droomwereld van de nacht. In die nacht klinkt voor de laatste keer het Klimt-Ensemble, met een eigen hertaling van Schuberts *Der Leiermann*. Geen weemoed meer, maar eenzaamheid zonder enige verlossing door een deuntje dat maar door blijft draaien, ook al luistert er niemand meer. Na de orgelman, klinkt Hovhaness' *Oror* (Armeens voor 'wiegelied') voor viool en piano. Waar de orgelman geen rust en geen slaap meer kent, brengt Oror ons in droomland.

Het verlangen komt nu op zijn diepste punt met Holsts *Come to me*. Alleen nog in de droom laat de geliefde zich vinden. Na de nacht het laatste gedicht van Peter Vos: *Jong, zolang we zingen*. Het eerste deel van dit jubileumconcert sluiten we af met Finzi's *Nightingales*. Een stuk dat begint in het duister en eindigt in een prachtige muzikale uitbeelding van het ochtendgloren. Alsof na alles wat voorafging (vergankelijkheid en verlies, eenzaamheid en verlangen) eindelijk het licht doorbreekt.

Na de pauze verlaten we de intieme wereld van de Engelse partsong, en de gedichten en muziek van het Klimt-ensemble voor het feestelijke *Gloria* van Antonio Vivaldi. Waar het eerste deel van het programma een innerlijke, persoonlijke lijn volgde, is het Gloria een en al uitbundigheid. Vivaldi schreef dit werk voor de *Ospedale della Pietà* in Venetië, een weeshuis voor jonge meisjes. Het is dus geschreven voor louter jonge stemmen, bedoeld om te stralen. Toepasselijker konden we het niet treffen op onze zeventigste verjaardag. Dat we onszelf nog lang mogen toestaan om stralend jong te klinken!

Arjan van Baest

TEKST

I praise the gentle flower — Gerald Finzi

Tekst: Robert Bridges

I praise the tender flower, That on a mournful day Bloomed in my garden bower And made the winter gay. Its loveliness contented My heart tormented.	*Ik prijs de bloem met tere steel* *Die eens, het was een droeve dag* *Ging bloeien in mijn tuinprieel* *En winter tooide met een lach.* *Haar lieflijkheid beviel* *Mijn aangeslagen ziel.*
I praise the gentle maid Whose happy voice and smile To confidence betrayed My doleful heart awhile; And gave my spirit deploring Fresh wings for soaring.	*Ik prijs de vrouw met stil gemoed* *Wier heldere stem door lieve groet* *Mij met hoop vervullen doet* *En mijn mismoedig hart verzoet.* *Zij geeft mijn ziel die was ontdaan* *De vleugels om weer uit te slaan.*
The maid for very fear Of love I durst not tell: The rose could never hear, Though I bespake her well: So in my song I bind them For all to find them.	*Maar nooit komt die vrouw ter ore* *Wat ik uit liefde niet bekennen durf* *Terwijl die roos niet eens kan horen* *Al maak ik haar met woorden murw.* *Laat dan mijn lied die twee verbinden* *Voor wie hen graag zou willen vinden.*

My love dwelt in a Northern land — Edward Elgar

tekst: Andrew Lang (1844-1912)

My love dwelt in a northern land A dim tower in a forest green Was his, and far away the sand, And gray wash of the waves were seen, The woven forest boughs between.	*Mijn lief woonde in het noorden,* *een grijze toren in een groen bos* *was zijn huis, en heel ver weg kon je* *het strand en de grijze golven zien,* *voorbij het takkenweefsel van het bos.*
And through the northern summer night The sunset slowly died away, And herds of strange deer, silver white, Came gleaming through the forest gray, And fled like ghosts before the day.	*En door de zomernacht in het noorden* *stierf de zonsondergang langzaam weg,* *en kuddes vreemde herten, zilverwit,* *verschenen glanzend in het grijze woud,* *en vluchtten als geesten voor de dag.*
And oft, that month, we watch'd the moon Wax great and white o'er wood and lawn, And wane, with waning of the June, Till, like a brand for battle drawn, She fell, and flamed in a wild dawn.	*En vaak, in die maand, zagen wij de maan* *groot en wit worden boven bos en veld, en* *weer afnemen, naarmate juni ten einde liep,* *tot zij als een zwaard getrokken voor de strijd* *neerviel en opvlamde in een wilde dageraad.*
I know not if the forest green Still girdles round that castle gray, I know not if, the boughs between, The white deer vanish ere the day.	*Ik weet niet of het groene woud* *nog steeds dat grijze kasteel omringt,* *Ik weet niet of tussen de takken nog* *de witte herten verdwijnen voor de dag.*

The grass above my love is green, His heart is colder than the clay.	*Het gras boven mijn lief is groen,* *zijn hart is kouder dan de grond.*

The Blue Bird — Stanford

tekst: Mary E. Coleridge (1861-1907)

The lake lay blue below the hill. O'er it, as I looked, there flew Across the waters, cold and still, A bird whose wings were palest blue. The sky above was blue at last, The sky beneath me blue in blue. A moment, ere the bird had passed, It caught his image as he flew.	*Het meer lag blauw aan de voet van de heuvel. Terwijl ik keek, vloog er een vogel over het koude en stille water.* *Een vogel met vleugels in het bleekste blauw.* *De hemel daarboven was eindelijk blauw,* *De hemel onder mij spiegelt blauw in blauw.* *Even, voordat de vogel voorbij was, ving het water zijn spiegelbeeld op terwijl hij vloog.*

HVE, 1991

To be sung on the water, — Samuel Barber

Tekst: Louise Bogan

Beautiful, my delight, Pass, as we pass the wave Pass, as the mottled night leaves what it cannot save, scattering dark and bright. Beautiful, pass and be less than the guiltless shade to which our vows were said. Beautiful, my delight, Beautiful, less than the sound of the oar to which our vows were made.	*Schoonheid, mijn verrukking,* *Ga voorbij, zoals wij de golf voorbijgaan* *Ga voorbij, zoals de gevlekte nacht* *achterlaat wat ze niet kan redden,* *duisternis en licht verstrooiend.* *Schoonheid, ga voorbij en wees* *minder dan de schuldeloze schaduw* *waaraan we onze geloften deden.* *Schoonheid, mijn verrukking,* *Schoonheid, minder dan het geluid van de roeiriem waarbij we onze beloften maakten.*

Less than the sound of its blade	*Minder dan het geluid van het blad*
dipping the stream once more.	*Dat nogmaals in de stroom dipt.*
Beautiful, my delight.	*Schoonheid, mijn verrukking.*

Clear and gentle stream — Gerald Finzi

Clear and gentle stream!	*Heldere en zachte beek!*
Known and loved so long	*Al zo lang bekend en bemind,*
That hast heard the song,	*jij die het lied hebt gehoord,*
And the idle dream	*en de ijdele droom*
Of my boyish day;	*van mijn jongensjaren;*
While I once again	*terwijl ik nu opnieuw*
Down thy margin stray.	*langs jouw oever dwaal.*
In the selfsame strain	*In precies dezelfde toon*
Still my voice is spent	*klinkt nog steeds mijn stem,*
With my old lament	*met mijn oude weeklacht*
And my idle dream.	*en mijn ijdele droom.*
Clear and gentle stream!	*Heldere en zachte beek!*
Where my old seat was	*Waar mijn oude plek was,*
Here again I sit.	*zit ik nu weer.*
Where the long boughs knit	*Waar lange takken zich verweven*
Over stream and grass	*boven beek en gras*
A translucent eaves:	*als een doorschijnend bladerdak:*
Where back eddies play	*waar draaikolken schipbreuk*
Shipwreck with the leaves,	*spelen met de bladeren,*
And the proud swans stray,	*en trotse zwanen rondtrekken,*
Sailing one by one	*één voor één voorbijglijdend,*
Out of stream and sun,	*weg van de stroom en de zon,*
And the fish lie cool	*en vissen koel verblijven*
In their chosen pool.	*in hun gekozen poel.*
Many an afternoon	*Menig middaguur*
Of the summer day	*op een zomerdag*
Dreaming here I lay;	*lag ik hier te dromen;*
And I know how soon,	*en ik weet hoe snel,*
Idly at its hour,	*op het juiste moment,*
First the deep bell hums	*eerst de zware klok klinkt*
From the minster tower,	*uit de toren van de kathedraal,*
And then evening comes,	*en dan de avond valt,*
Creeping up the glade,	*sluipend door de open plek,*
With her lengthening shade,	*met haar langer wordende schaduw,*
And the tardy boon	*en de late gave*
Of her brightening moon.	*van haar stralende maan.*
Clear and gentle stream!	*Heldere en zachte beek!*
Ere again I go	*Voordat ik weer vertrek*
Where thou dost not flow,	*naar oorden waar jij niet stroomt,*
Well does it beseem	*past het jou wel*
Thee to hear again	*om nog eens te luisteren*
Once my youthful song,	*naar mijn lied uit mijn jeugd,*
That familiar strain	*die vertrouwde klank*
Silent now so long:	*die zo lang heeft gezwegen:*
Be as I content	*wees, net als ik, tevreden*

With my old lament And my idle dream, Clear and gentle stream.	*met mijn oude weeklacht* *en mijn ijdele droom,* *heldere en zachte beek.*

Serenade — Edward Elgar

Tekst: aangepast uit het Russisch van Minsky door Rosa Newmarch

Dreams all too brief, dreams without grief, Once they are broken, come not again.	*Vluchtige dromen, dromen zonder smart:* *Als ze eenmaal gebroken zijn, komen ze niet meer terug.*
Since glad dreams haunt your slumbers deep, Why should you scatter them in vain? Once they are broken, come not again.	*Nu vreugdevolle dromen rondwaren in je diepe sluimeringen, Waarom zou je ze dan tevergeefs verdrijven? Zijn ze eenmaal gebroken, dan keren ze niet weer.*
(soprano) Across the sky the dark clouds sweep, And all is dark and drear above; The bare trees toss their arms and weep.	*(sopraan)* *Donkere wolken jagen door het luchtruim* *En alles daarboven is duister en ellendig.* *De kale bomen zwaaien met hun takken en huilen.*
Rest on, and do not wake, dear Love.	*Slaap maar verder en word niet wakker, mijn Lief,*
(soprano) Happy is he, when Autumn falls, Who feels the dreamkiss of the Spring; And happy he in prison walls, Who dreams of freedom's rescuing;	*(sopraan)* *Gelukkig is hij, die als de herfst invalt,* *De droomkus van de lente voelt.* *En gelukkig is hij, die binnen gevangenis-muren droomt van de redding door de vrijheid.*
But woe to him who vainly calls Through sleepless nights for ease from pain!	*Maar wee hem die in slapeloze nachten,* *tevergeefs roept om verlichting van de pijn!*
Dreams all too brief, dreams without grief, Once they are broken, come not again.	*Vluchtige dromen, dromen zonder smart:* *Zijn ze eenmaal gebroken dan komen ze niet meer terug.*

HVE, 2010

Come to me — Gustav Holst

Come to me in the silence of the night; Come in the speaking silence of a dream; Come with soft rounded cheeks and eyes as bright as sunlight on a stream; Come back in tears, O memory of hope, love of finished years. Oh dream how sweet, too sweet, too bitter sweet, Whose waking should have been in Paradise, Where souls brimfull of love abide and meet; Where thirsting longing eyes Watch the slow door That opening, letting in, lets out no more. Yet come to me in dreams, that I may live My life again tho' cold in death: Come back to me in dreams that I may give pulse for pulse, breath for breath; Speak low, lean low, As long ago, my love, how long ago.	*Kom naar mij in de stilte van de nacht;* *Kom in de sprekende stilte van een droom;* *Kom met zachte, volle wangen en ogen zo helder als zonlicht op een beek;* *Kom terug in tranen, O herinnering aan hoop, liefde uit vervlogen jaren.* *O droom, zo zoet, te zoet, te bitterzoet,* *Die had moeten ontwaken in het Paradijs,* *Waar zielen, vervuld van liefde, verblijven en elkaar ontmoeten; Waar dorstige, verlangende ogen de trage deur in de gaten houden, die wel opent en binnenlaat, maar niemand meer laat gaan.* *Kom toch naar mij in mijn dromen, opdat ik mijn leven opnieuw kan beleven, ook al ben ik koud in de dood:* *Kom terug in mijn dromen, zodat ik hartslag voor hartslag, adem voor adem kan teruggeven;* *Spreek zacht, buig je voorover, Zoals lang geleden, mijn lief, wat is dat lang geleden.*

Nightingales — Gerald Finzi

Beautiful must be the mountains whence ye come, And bright in the fruitful valleys the streams, wherefrom Ye learn your song: Where are those starry woods? O might I wander there, Among the flowers, which in that heavenly air bloom the year long! Nay, barren are those mountains and spent the streams: Our song is the voice of desire, that haunts our dreams, A throe of the heart, Whose pining visions dim, forbidden hopes profound, No dying cadence nor long sigh can sound, For all our art. Alone, aloud in the raptured ear of men We pour our dark nocturnal secret; and then,	*Prachtig moeten de bergen zijn vanwaar jullie komen,* *En helder de beken in de vruchtbare dalen, waarvan jullie je lied leren:* *Waar zijn die door sterren beschenen wouden? O mocht ik daar dwalen,* *Tussen de bloemen, die in die hemelse lucht het hele jaar bloeien !* *Nee, dor zijn die bergen en droog de beken:* *Ons lied is de stem van een verlangen, dat door onze dromen spookt,* *Een steek in het hart,* *Waarin smachtende visioenen mat verschijnen, en verboden hoop onmetelijk diep is,* *Geen uitstervend ritme noch lange zucht kan weerklinken, zelfs niet met al onze kunst.* *Alleen, luidkeels in het verrukte oor van de mens, storten wij ons donker, nachtelijk geheim uit; en dan,*

As night is withdrawn from these sweet-springing meads and bursting boughs of May, Dream, while the innumerable choir of day Welcome the dawn.	*Als de nacht verdreven is van deze geurig bloeiende velden en uitbottende takken in Mei,* *Dromen wij, terwijl een ontelbaarkoppig koor van de dag de dageraad verwelkomt.*

Gloria in D — Antonio Vivaldi

1. Gloria in excelsis Deo.	*1. Ere zij God in den hoge.*
2. Et in terra pax hominibus bonae voluntatis.	*2. En op aarde vrede aan de mensen van goede wil.*
3. Laudamus te, Benedicimus te, Adoramus te, Glorificamus te.	*3. Wij prijzen U, wij zegenen U, wij aanbidden U, wij verheerlijken U.*
4. Gratias agimus tibi	*4. Wij danken U.*
5. Propter magnam gloriam tuam.	*5. Om Uw grote glorie.*
6. Domine Deus, Rex caelestis, Deus Pater omnipotens.	*6. Heer God, hemelse Koning, God, Vader almachtig.*
7. Domine Fili unigente, Jesu Christe.	*7. Heer, eniggeboren zoon, Jezus Christus.*
8. Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris, qui tollis peccata mundi, Miserere nobis.	*8. Heer God, Lam Gods, Zoon van de Vader. Die de zonden der wereld draagt, ontferm U over ons.*
9. Qui tollis peccata mundi, Sucipe deprecationem nostrum.	*9. Die de zonden der wereld draagt, neem ons smeekgebed aan.*
10. Qui sedes dexteram Patris, miserere nobis.	*10. Die aan de rechterhand van de Vader zit, erbarm U over ons.*
11. Quoniam tu solus Sanctus, tu solus Dominus, to solus Altissimus, Jesu Christe.	*11. Want U alleen bent heilig, U alleen (bent) Heer, U alleen de Allerhoogste, Jezus Christus.*
12. Cum Sancto Spiritu in Gloria Dei Patris. Amen.	*12. Met de heilige Geest in de glorie van God de Vader. Amen.*

HVE, 2025

KOORLEDEN

Sopranen

Elly de Boer
Maria Claessens-Arts
Jeanette van Dun
Mieke van Huijgevoort
Toos Huting
Wietske Meinders
Marjo Oskam-Heesters
Monique van de Rijt
Paula van der Wel
Christine Westerhof-van Haaften

Alten

Maria Arkesteijn
Trudy van den Brandt
Ineke Bruijns
Saskia Delver
Françoise Maarse
Henrice van Mackelenbergh
Els de Mooij-van de Water
Hannie Poelstra-Mulders
Til van der Sanden-Stoelinga
José van de Ven-Greve

Tenoren

Guido de Bekker
Wim van den Beuken
Willemijn van Doorne
Peter Elemans
Jan van den Heuvel
Theodoor van den Heuvel
Lucie Schoonbrood

Bassen

Willem Jan van Ingen
Guy van Mackelenbergh
Theo Meijer
Sibo Oskam
Peter Spijkers
Jan Turlings

CONCERTAGENDA

Op **zaterdagmiddag 19 december 2026** kunt u ons al weer horen met een Kerstconcert. We treden dan op samen met Kamerkoor Tourdion uit Waalwijk o.l.v. Henny Korevaar. HVE zingt onder andere *A Ceremony of Carols* van Benjamin Britten, begeleid door harpiste Ingje van Rijn. Tourdion zingt een aantal andere kerstliederen. Ook gezamenlijk zullen we een aantal liederen ten gehore brengen, waaronder *Ich harrete des Herrn* van Mendelssohn en *Maria Wiegenlied* van Schumann.

In het **voorjaar van 2027** (Beethovenjaar) geven we een concert samen met Cantabile uit Breda o.l.v. Gabrielka Clout. Het worden minstens twee optredens, zaterdagavond **17 april** in de Martinuskerk in Breda en zondagmiddag **18 april** in de Grote Kerk in Den Bosch. Op het programma staan *Meeresstille und glückliche Fahrt* en het *slotkoor van de Negende symfonie* van Beethoven (in een bewerking van onze dirigent Arjan). Bariton Marcel van Dieren neemt hierbij de solopartij voor zijn rekening. Daarnaast worden uitgevoerd *Komm, holder Lenz* (Haydn), *Wie lieblich sind deine Wohnungen* (Brahms) en *Locus iste* (Bruckner). We worden hierbij begeleid door een strijkkwartet, een blaaskwartet, piano en pauken.

Op **23 mei 2027** treden we om 12 uur op in de Jozefkerk in Oss. Dan zingen we waarschijnlijk vooral stukken uit het jubileumconcert.

Wij hopen u weer te kunnen ontmoeten!

VRIEND WORDEN?

Ook het 's-Hertogenbosch' Vocaal Ensemble heeft vrienden nodig. Om mooie uitvoeringen te kunnen geven, soms met solisten en orkest, zijn donaties noodzakelijk.
Om vriend te worden kunt u een bijdrage van minimaal 15 euro per jaar doneren. Wij zijn u zeer dankbaar daarvoor!

Voor een bedrag van 50 euro, respectievelijk een veelvoud daarvan, ontvangt u één, respectievelijk meer vrijkaarten.

rekeningnummer: *NL87 RABO 0336 7623 13,*

ten name van: *Stichting 's-Hertogenbosch' Vocaal Ensemble, onder vermelding van '[Jaar] donatie HVE'*

MEEZINGEN?

Enthousiast geworden na deze uitvoering en wilt u graag meezingen? U bent van harte welkom. We hebben vooral nog plaats voor **tenoren** en **bassen**.

Er wordt gerepeteerd op woensdagavond van 20:00-22:15 uur in de tafeltenniszaal van PJS, Deken van Ossstraat 1 in Vught.
Kom vrijblijvend een keer kijken of neem contact op met:

Sibo Oskam, tel. 06 272 894 23

U kunt ook een mail sturen naar:

info@shertogenboschvocaalensemble.nl